

N:o 24.

Af herr O. A. Brodin, om afskaffande af tullen å materialier för byggande eller reparation af fartyg.

Under föröridet års riksdag väcktes af undertecknad en motion, n:o 136, till hvilken jag anhåller få hänvisa och af innehåll, att Riksdagen måtte besluta, att, då fartyg byggas eller repareras i Sverige för utländsk räkning eller för svensk redare, då fartyget skall användas i utländsk fraktfart, restitution af tull eller en restitution, beräknad att motsvara tullen å materialier och utredningspersedlar, som användas till fartyget, skulle utbetalas af svenska statsverket.

Riksdagen beslöt äfven och anhöll hos Kongl. Maj:t, i Riksdagens skrifvelse n:o 72, att § 8 i vid tulltaxan fogade underrättelser skulle erhålla en förändrad lydelse i sagda syfte.

Kongl. Maj:t remitterade denna Riksdagens skrifvelse till kongl. kommerskollegium och generaltullstyrelsen för afgifvande af gemensamt utlåtande. Kongl. kommerskollegium infortrade utlåtande af handels- och sjöfartsnämnden samt skeppsredare och skeppsbyggare. Handels- och sjöfartsnämnderna och enskilde, som afgåfvo utlåtande, vitsordade behöfligheten af att den ifrågasatta restitutionen beviljades.

Kongl. kommerskollegium och generaltullstyrelsen tillstyrkte äfven, att restitution skulle beviljas. Tullkomitén, till hvilken frågan äfven hänsköts, förordade äfven densamma, men har nu regeringen beslutat, att en komité af sakkunnige skulle tillsättas för att taga frågan under ompröfning i sammanhang med sjöfartsnäringsens tillstånd i allmänhet.

Denna viktiga fråga angående beviljande af restitution för tull å materialier och utredningspersedlar vid fartygsbyggnad, hvilken i princip

varit medgifven i Sverige omkring 50 år, har sålunda blifvit undanskjuten till en oviss framtid.

Behovvet af några åtgärders vidtagande i sagda syfte kvarstår emellertid och har, under tiden frågan varit under utredning, betydligt förökats. Sålunda har, genom den ökade världshandeln och den derigenom förorsakade större efterfrågan på industrialster, prisen å råvaror samt förädlade varor betydligt stigit, hvilket åter framkallat spekulation, som förorsakat ytterligare stegring. Särskildt är detta förhållandet med fartyg och materialier för fartygsbyggnad, såsom stål, jern m. m. Genom de införda tullarne har införsel af stål och jern m. m. snart sagdt omöjliggjorts. För tillfredsställande af industriens behof kan sålunda icke nu som förr importeras det för vissa behof användbara billigare utländska jernet, utan måste allt tagas inom landet. Efterfrågan har härigenom så ökats, att de större valsverken icke kunna emottaga en större order till utförande på flera månader, icke ens på halft år, hvarförutom prisen stigit betydligt.

Genom de införda tullarne har det blifvit omöjligt för fartygsbyggare att, såsom förut, då behöfliga materialier kunde köpas och importeras till i utlandet gängse pris, bygga fartyg för utländsk räkning. Äfven tillverkning af fartyg för inhemska redare har försvårats, ty behöfliga materialier knnna ej för tullens skull importeras. Den större efterfrågan inom landet har förorsakat en betydlig prisstegring, hvarförutom det blifvit nära nog omöjligt att få behöflig materiel levererad inom så kort tid, som erfordras för att kunna utföra beställningar inom fordrad leveranstid. Tullarne, som tillkommo för att skydda och uppmuntra den inhemska tillverkningen, hafva sålunda visat sig verka raka motsatsen, hvad fartygsbyggnader beträffar.

Då skeppsbyggeriet är en af Sveriges naturligaste industrier, då det samma varit en ganska vigtig sådan och då det kunde vara en af våra största industrier, är det nödvändigt, att sådana förändringar vidtagas i lagstiftningen, att det kan fortfara och utvecklas och ej omöjliggöras.

Antagligen blifver den undanskjutna restitutionsfrågan ej snart afgjord, men nödvändighetens kraf fordrar, att snabba och kraftiga åtgärder vidtagas för att möjliggöra skeppsbyggerinäringens drifvande. Jag tager mig därför friheten vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att materialier och utredningspersedlar, som äro afsedda för byggande

eller reparation af fartyg, må tullfritt införas och att Riksdagen hos Kongl. Maj:t anhåller, att detta beslut må genast tillämpas.

Stockholm den 18 januari 1890.

O. A. Brodin

N:o 25.

Af herr O. A. Brodin, om afskaffande af tullen å fartyg.

Under 1888 års riksdag beslöts, att fartyg och båtar af jern äfvensom ångfartyg af trä, med tillbehör, skulle åsättas en tull af 10 procent af värdet.

Denna tull antogs med anledning af den införda tullen på jernplåt m. fl. materialier för skeppsbyggnad, »på det att icke de svenska verkstäderna måtte komma att intaga en sämre ställning än förut i konkurrensen med utländska fartygsbyggare.»

Sedan denna tull nu varit gällande i nära tvenne år, hafva verkningarne deraf erfarits.

Skeppsredare, som önskat köpa fartyg, hafva, då träfartygen varit tullfria, hufvudsakligast köpt gamla sådana från utlandet. Af dessa hafva många antagligen varit af ganska dålig beskaffenhet, kanske så underordnad, att de ej, på grund af lagstiftningen, vidare fått begagnas i sitt hemland. Härigenom har visserligen Sveriges handelsflotta förökats i tontal, men denna förökning af gamla otidsenliga fartyg torde icke vara någon